

Nr 516.

Av herr **Jonsson** i Haverö, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 206, angående avstående i vissa fall av allmänna arvsfondens rätt till arv.*

I proposition nr 206, angående avstående i vissa fall av allmänna arvsfondens rätt till arv, föreslår Kungl. Maj:t bland annat att Anna Amalia Lodén, Skönsmon, Sundsvall, skulle tillerkännas en summa av 4,000 kronor av det allmänna arvsfonden tillfallna arvet efter Carl August Söderström. Kammaradvokatfiskalsämbetet har, såsom framgår av propositionen, föreslagit att hon skulle tillerkännas en årlig livränta å 600 kronor.

I betraktande av å ena sidan Anna Amalia Lodéns långvariga och för en ringa lön utförda arbete i Söderströms tjänst och å andra sidan hennes nuvarande levnadsförhållanden förefaller det som om Kungl. Maj:t företagit en alltför hård prutning på Anna Amalia Lodéns andel i arvet. Fru Lodén har såsom framgår av propositionen skött om mjölkningen av Söderströms 4 kor under tiden från 1914 och till Söderströms död för en ersättning av allenast 2 liter mjölk och 5 öre i kontant ersättning per dag. Att märka är då, att hon under de första tolv åren av denna tid också tvättade och städade åt Söderström. Att hon överhuvudtaget utfört detta arbete för denna ringa betalning hade sin grund däri, att det under krigsåren var en betydande fördel att erhålla 2 liter mjölk om dagen till familjen och under hela tiden ett visserligen ringa, men dock tillskott till den stora familjens försörjning, som blev ganska vansklig sedan det sågverk, vid vilken mannen, Erik Lodén, arbetade, nedlagts år 1922. (Icke 1932, såsom det uppgives i propositionen.) Under tiden efter 1922 har arbetstillgången varit i hög grad ojämn, och under de senaste åren har mannen nästan helt varit hänvisad till arbete eller understöd från statens arbetslöshetskommission. Sistlidne 19 januari drabbades emellertid Erik Lodén av ett olycksfall under arbete med stensprängning vid ett statskommunalt reservarbete, som ledde till döden. Enligt bestämmelserna i olycksfallsförsäkringslagen erhåller änkefru Lodén ett årligt understöd, men då mannens inkomst icke varit högre än vad reservarbete inbringar uppgår icke detta understöd till mer än cirka 370 kronor per år och är således otillräckligt för hennes försörjning. Hon och barnen äga visserligen en fastighet taxeringsvärderad till 10,200 kronor, men då denna är belastad med 5,000 kronors skuld och fastigheten är så gammal, att den tarvar betydande reparationer, så inbringar denna icke någonting att tala om såsom bidrag till försörjningen.

Söderström uttalade också under sin livstid, att han ämnade ihågkomma såväl änkefru Lodén som drängen, Bengtsson, i sitt testamente.

Det av kammaradvokatfiskalsämbetet upprättade förslaget om att änkefru Lodén skulle erhålla en årlig livränta om 600 kronor grundar sig ju också på vad som framkommit vid det av polismyndigheten i Sundsvall hållna förhöret och torde därför få anses väl grundat. Skulle emellertid riksdagen anse det riktigare att tillerkänna änkefru Lodén en summa i ett för allt, så bör dock denna enligt min mening höjas till högre belopp än som föreslagits i Kungl. Maj:ts proposition.

Med stöd av det ovan anförda tillåter jag mig alltså vördsamt hemställa,

att riksdagen ville göra den förändringen i Kungl. Maj:ts proposition nr 206 att änkefru Anna Amalia Lodén tillerkännes ett belopp av 8,000 kronor.

Stockholm den 20 mars 1935.

Lars Jonsson
i Haverö.